

[Forsvarsministeren.]

til København. For det første kan Redningsbestyreren føre Tilsyn paa Orlogsværftet, hvad jeg lægger megen Vægt paa. For det andet sker der en Besparelse derved, at vi faar 1 Redningsbestyrer i Stedet for 2, som vi har nu, og for det tredje har vi Kontorlokalerne gratis her, og samtidig har vi en lettere Forbindelse med dette Kontor, som jo til syvende og sidst er et Kontor under Marineministeriet. Uden at jeg naturligvis kan sige noget bestemt nu, vil det formentlig i Fremtiden kunne medføre en yderligere Forenkling af Administrationen. Denne Flytning vil saaledes i alle Henseender blive en Besparelse — derom kan der ingen Tvivl være.

Ogsaa jeg synes, at det ærede Medlem Hr. H. F. Ulrichsen skulde have undladt at fremsætte den Udtalelse, at Redningsmændene indenfor Kommissionen var afhængige af Bestyreren. De Folk, der her er Tale om, Redningsmænd, Fiskere, er som Regel ikke bange for at sige deres Mening til nogen Side, saa jeg tror, det ærede Medlem skulde have ladet være med at fremsætte denne Insinuation.

Man faar Gang paa Gang, naar man hører de forskellige Talere, Indtrykket af, at de mener, at Redningsbestyreren skal redde Mennesker. Det er en stor Misforstaaelse, det skal han aldeles ikke. Han skal føre Tilsyn med Redningsmændene ude ved de 75 Redningsstationer. Han skal se efter, at Materiellet er i Orden, tale med Opsynsmændene om, hvilke Forbedringer Redningsbaadene kan trænge til i Fremtiden, og derefter skal han give Meddelelse derom til Orlogsværftet, hvor Redningsmateriellet bliver til.

Det ærede Medlem Hr. Dahlgaard stillede under ret højtidelige Former det Spørgsmaal til mig, om Finansudvalgets Formand havde meddelt mig, at der var nogen Opposition indenfor de forskellige Partier. Det har det ærede Medlem Hr. Pinholt sikkert gjort — derom er der ingen Tvivl —, men det var for Resten ganske overflødig, for det vidste jeg udmærket godt i Forvejen. Jeg har før sagt, at der efter min Mening er begaaet den Fejl, at disse 3 Kontorfolk er blevet flyttet her til København, inden Afstemningen ved Finanslovsforslagets anden Behandling har fundet Sted. Jeg var vel vidende om, at der var Medlemmer, der var imod, at Redningskontoret blev flyttet fra Skagen til København, og det har det jo ogsaa vist sig, der var, nemlig de otte, der har stillet det foreliggende Ændringsforslag.

C. C. Heilesen: I Anledning af, at forskellige Talere har paaberaabt sig Kommissionens Betænkning, vil jeg gerne endnu en Gang understrege, hvad Kommissionsbetænkningen gaar ud paa. Det hedder i denne Betænkning Pag 62:

„Navnlig synes de af Kommissionens Medlemmer, der havde nøje Tilknytning til Vestkysten, at foretrække Aalborg, da en nøje Tilknytning til Vestkystens Redningsstationer mentes at være af særdeles stor Betydning, hvilket formentes at kunne blive Tilfældet, saafremt Aalborg blev det fremtidige Sæde for Bestyrelsen.“

Her udtaler altsaa netop de Folk, som har Tilknytning til Vestkysten, at de mente, det var af særdeles stor Betydning, at Redningsbestyreren havde Kontakt med Vestkysten.

Og saa hedder det senere:

„Kommissionen indstiller da til Ministeriets Overvejelse, at Aalborg vælges til Sæde for Redningsbestyreren for det nørrejydske Redningsvæsen, idet man dog ikke kan se bort fra, at den Omstændighed, at den samlede Ledelse om nogle Aar forventelig vil blive overdraget til een Mand, muligvis vil vise, at en Flytning til København, som det mest centrale Sted, vil være at foretrække.“

„Muligvis“, siger Kommissionen, men som jeg før nævnte, viser det sig jo, at København langtfra er det mest centrale Sted, eftersom der af de 64 Redningsstationer og 11 Bistationer findes 53 Redningsstationer og 10 Bistationer i Jylland.

Det var disse saglige Hensyn, jeg paaberaabte mig. For øvrigt skal jeg tilføje, at den Omstændighed, at man har hængt i en Tovende, dog vel i hvert Fald ikke kan diskvalificere i denne Sag.

Dahlgaard: Den højtærede Forsvarsminister sagde, at jeg havde stillet mit Spørgsmaal under megen Højtidelighed. Nej, det har jeg ikke. Men Baggrunden derfor er denne, at der i en Del af Landets Presse og af forskellige Politikere er rettet Beskyldninger mod Finansudvalget for at have begaaet Overgreb mod Rigsdagen i denne Sag. Derfor ønskede jeg at faa Besked, og det forekommer mig, at den højtærede Minister ikke skulde have sagt, at Finansudvalgets Formand havde „sikkert“ meddelt ham det. Er det ikke bedre at fastslaa, at Finansudvalgets Formand har meddelt Forsvarsministeren, at denne Modstand i Partierne var stigende? og derefter kan der vel blive Enig-